

Preek ds. P. van Gulp - Johannes 20 : 1 – 10 (Pasen 2) De opgestane Christus brengt zijn discipelen tot geloof (NT 4-5)

Liturgie

Votum en zegenbede

Gezang 20:1,2

Wet

Psalm 119:14

Geloofsbelijdenis

Psalm 80:10

Lezen: Matteüs 28:1-10

Gebed

Collecte – Psalm 21:1,2,3

Tekst: Johannes 20:1-10

Preek

Psalm 34:3

Dankgebed

Psalm 91:5,6

Zegenbede

Welke waarde Pasen voor ons heeft, belijden wij overeenkomstig de Schrift in de Heidelbergse Catechismus Zondag 17: Hij heeft door zijn opstanding de dood overwonnen, om ons te doen delen in de gerechtigheid die Hij door zijn dood voor ons had verworven.

Dat betekent dat de Here Jezus Christus weerkwam uit de dood om ons op de weg tot de HEERE te zetten en tot God te brengen. Waarom? Omdat niemand tot God komt uit zichzelf.

Dat betekent dan ook dat de Here Jezus ook dat nog moet doen: ons tot de Vader brengen. Er is wel een weg om bij God te komen, maar wij zullen over die weg nooit uit ons zelf gaan. Die weg moet zijn een levende weg.

Dat nu is Pasen! Gemeente, er is een levende weg tot God. Dat is de Here Jezus Christus Die ons tot de Vader brengt. Dat wil ik u vanmorgen uit dit paasevangelie verkondigen.

De Here Jezus Christus openbaart Zijn heerlijkheid doordat Hij Zijn discipelen brengt tot het geloof. Dat is eigenlijk het belangrijkste dat in deze tekst staat.

Hij geloofde, Johannes. Dat Johannes geloofde en dat Petrus gaat geloven en dat zelfs Thomas ook gelooft, dat de discipelen geloven, broeders en zusters, dat is opdat wij zouden gaan geloven. Dat bewerkte de Here toen opdat de discipelen het zouden gaan verkondigen. Wij kennen het evangelie van de discipelen en dat bepaalt ons leven.

Want uiterlijk is er niets veranderd. En uiterlijk is alles hetzelfde gebleven, sinds die dag. Dat hebben de mensen ook wel gezegd in de tijd dat de apostel Petrus zijn brieven schreef. Zij zeiden: sinds de tijd dat de vaders ontslapen zijn is er niets veranderd en blijft het allemaal bij hetzelfde. De Here Jezus is nog steeds niet weergekomen, de mensen blijven ziek worden en sterven en er blijft onrecht in de wereld en de zonde wordt steeds erger. En het verdriet houdt nooit op.

Maar de Here Jezus is opgestaan en Hij is de Heer der engelen. Hij was voor een korte tijd beneden de engelen gesteld, maar toen Hij weer opstond betoonde Hij zich de Heer van de engelen. En Hij zendt nu die engelen uit om de zijnen te dienen. En u mag geloven, gemeente zo zal toch eens alles nieuw worden.

De opgestane Here Jezus Christus in Zijn heerlijkheid brengt Zijn discipelen tot het geloof

Dat doet Hij:

1. Als de Heer van de engelen;
2. Als het Hoofd van de zijnen.

1. De opgestane Here Jezus Christus betoont dus zijn heerlijkheid hierin:

Hij brengt zijn discipelen tot het geloof. Hij doet dit als de Heer van de engelen.

Wij willen, gemeente, eerst nu horen wat er precies staat in Joh 20 verzen 1 tot 10. Want als er ergens kritiek op is gekomen, dan is het wel op het verschil dat u vindt in de berichten van de verschillende evangelisten over de opstanding van de Here Jezus. Er zijn natuurlijk wel veel meer verschillen tussen de evangeliebeschrijvingen, maar bij de opstanding is het wel bijzonder in het oog lopend. En u weet wel wat men daar als oplossing voor meent te hebben gevonden. Die oplossing komt van de mensen van de Schriftkritiek. Die zeggen dan bijvoorbeeld: nou ja, ieder heeft dat zo opgeschreven. De een heeft dit verzonnen en de ander heeft dat verzonnen. Want uiteindelijk zijn al die verhalen niet méér dan verzonnen verhalen. Verzonnen niet maar om te liegen, maar gewoon: dat beleefden de discipelen er van en dat hebben zij toen opgeschreven. Zo hebben zij het in hun gedachten beleefd. Dat valt dan natuurlijk allemaal verschillend uit. Het zijn geen reportages van gebeurtenissen, om het modern te zeggen, het zijn geen verhalen, verslagen van wat er gebeurd is.

Want kijkt u maar, gemeente, we lezen expres dan ook uit Matteüs 28 ditzelfde bericht. En daar wordt in Matteüs 28 verteld dat verschillende vrouwen naar het graf gaan. En dat vindt u ook in het evangelie van Lucas en Marcus. Daar wordt verteld dat er verschillende vrouwen, zelfs drie en misschien wel méér naar het graf gegaan zijn. En daar komen ze dan heel vroeg en de steen is afgewenteld en het graf is leeg en ze krijgen van de engelen een boodschap. Ze moeten het aan de discipelen gaan vertellen en ze ontmoeten de Here Jezus. Dat is het verhaal van de drie evangeliën van Matteüs, Markus en Lucas.

Johannes daarentegen heeft het alleen over Maria van Magdala en hij vertelt helemaal niet dat zij een engel heeft ontmoet, laat staan de Here Jezus. Ja later wel, maar eerst gaat zij naar Petrus en Johannes. En dan vertelt Johannes, dat Petrus en Johannes toen naar het graf gegaan zijn. En ook niet dat zij daar een engel hebben ontmoet. Ze hebben alleen in het graf iets gezien. Doeken, windsels en een zweetdoek.

Gemeente, nu sluit het een het ander beslist niet uit. Want Johannes schrijft niet: *uitsluitend* Maria van Magdala ging en verder niemand. Nee, hij vermeldt nu Maria van Magdala apart, al weet ook hij dat er meer vrouwen waren. Immers, in vers 2 leest u dat deze Maria zegt: Ze hebben de Here weggenomen uit het graf en *wij* weten niet waar ze Hem hebben neergelegd. Als hij dacht dat zij er alleen was, zou zij gezegd hebben: *Ik* weet dat niet. Maar zij zegt: *Wij* weten het niet.

We moeten het ons dan ook zo voorstellen dat Maria van Magdala wel samen met de andere vrouwen naar het graf is gegaan, maar op enige afstand van het graf heeft gezien dat het graf geopend was en toen meteen verschrikt terug gesnelde omdat ze vast geloofde dat het lichaam van de Here Jezus Christus uit het graf genomen was. En zij is gegaan naar het huis waar Petrus en Johannes waren. En de vrouwen zijn intussen verder gegaan, die andere vrouwen. En met die andere vrouwen is gebeurd wat in de andere evangeliën staat. Die oplossing is zo eenvoudig dat kinderen u dat kunnen vertellen. Als ze het op school gehoord hebben in de bijbelvertelling en onthouden. Dat weten kinderen wel.

Maria van Magdala is naar Petrus en Johannes gegaan en dan krijgen we het verhaal hoe dan Petrus en Johannes samen op weg gaan naar het graf. Die twee liepen samen snel voort. Allerlei vragen bestormen hun hart. Ja gemeente, het is wel erg, maar ze snellen toch niet naar het graf omdat ze zeggen: nu is het dan zo ver, de Here Jezus is dus toch opgestaan, zoals Hij gezegd heeft. Geen sprake van! Want vers 9 zegt: zij kenden de Schrift nog niet, dat Hij uit de doden moest opstaan. Dat hebben ze anders vaak genoeg gehoord. Want de Here Jezus, zo wordt ons meermalen verteld, heeft uitvoerig aan Zijn discipelen

keer op keer verteld dat Hij moest lijden en uit de doden opstaan. Maar zij kenden de Schrift nog niet, in de zin van dat zij daar *uit* leefden, dat ze daar naar *toe* leefden en dat ze daar later *uit* zouden leven. Dat wisten ze nog niet.

Ze snellen naar het graf. En dan komen ze daar bij en we lezen dan dat de andere discipel vooruit liep, dat is Johannes zelf. Hij schrijft niet van: Ik liep vooruit. Heel bescheiden: de andere discipel, dien Jezus liefhad, liep vooruit. Hij kwam het eerst bij het graf, boog zich voorover en daar zag hij in het graf de linnen windsels liggen, waarin het lichaam van de Here Jezus helemaal was ingewikkeld geweest. In doeken gewikkeld – zoals de Here Jezus zijn leven op aarde ook was begonnen!

En dan gaat Johannes terug. Petrus kwam ook, die volgde, en Petrus zet door. Petrus, als altijd voortvarend, zet ook nu door. En Petrus gaat het graf binnen en daar ziet hij nog iets meer. De zweetdoek die op zijn hoofd geweest was zag hij niet bij de windsels liggen. Die lag opgerold. Keurig netjes opgerold op een andere plaats, apart. En toen ging ook de andere discipel die het eerst aan het graf gekomen was naar binnen en ook hij zag het. En hij geloofde!

Christus brengt zijn discipelen tot het geloof door dat doodeenvoudige, heel eenvoudige teken. Want zij kenden de Schrift nog niet. Door dat heel eenvoudige teken van de windsels van Zijn lichaam en van de zweetdoek die keurig opgerold die op een andere plaats terzijde ligt. Dat is het hele teken.

De Here Jezus is niet meteen aan hen verschenen om te zeggen: zie hier ben Ik, ziet u het nu dan wel dat Ik echt ben opgestaan? Nee, zij moeten geloven in de Schrift. En om de Schrift te geloven heeft de Here hen wel geholpen met dit teken, maar ze moeten de Schrift geloven. Ze moeten geloven dat de Here door de engelen is bediend en dat Hij de Heer van de engelen is.

Gemeente er wordt ons niet beschreven wat er gebeurd is. Daar is ook niemand bij geweest. Er wordt ons niet beschreven hoe de engel die de steen van het graf heeft afgewenteld de Here Jezus uit het graf heeft geleid en de windsels van Zijn lichaam heeft genomen en de zweetdoek opzij gelegd heeft en orde in het graf heeft gebracht en vervolgens bij het graf is gebleven. Maar dat is wat er gebeurd is. De engelen zijn weer gekomen om de Here Jezus Christus te dienen. God heeft zijn engelen bevolen en zij hebben deze fijne orde in het graf aangebracht zodat iedereen dit meteen kon zien. Dat is het bewijs dat hier geen grafschenners aan het werk zijn geweest, zoals Maria dacht: vijanden hebben de Here uit het graf weggenomen en we weten niet waar ze Hem neergelegd hebben. Hier is geen grafroof geweest. Hier is wel iets heel bijzonders aan de hand. Hij is uit het graf opgestaan en Hij heeft de dood overwonnen en het kleed van de dood heeft Hij afgelegd. Dat ligt daar nog , de zweetdoek apart terzijde. Want Hij kan door de dood niet gehouden worden. Toen geloofde ze pas de Schrift die er van spreekt dat Hij uit de doden moest opstaan.

Gemeente, de Here Jezus Christus, de Heer van de engelen, heeft zo zijn discipelen van stap tot stap gebracht tot het geloof. Er moest nog wel een teken zijn op die eerste paasdag. Maar de tekenen moeten ophouden, ze moeten gelóven zonder zien. En als Thomas later zegt: tekenen heb ik nodig, eerder geloof ik het niet, dan zegt de Here: Thomas, Ik geef u het bewijs dat Ik het ben, Die gekruisigd was, u kunt het voelen. Maar de Here zegt er dan meteen bij: maar zo hoort het niet. Want stel je voor dat iedereen dat zou zeggen, dan kunnen wij het ook wel zeggen, gemeente. Dan kunnen wij ook wel eerst een teken van de Here willen hebben, anders geloven wij het niet.

Later schrijft Petrus zelfs: ja zo was het met ons vroeger, zo was het met ons vóór de Here Jezus opgestaan was. Wij wilden eerst alles zien. Maar toen de Here opgestaan was zijn we wedergeboren tot een levende hoop. En dat betekent: wij geloven nu in Hem, zonder Hem te zien.

Dat geldt dus ook voor ons in alle omstandigheden van ons leven, wat ons ook overkomt: geloven zonder zien. Genoeg hebben aan het Woord van God, aan zijn beloften. In de moeilijkste tijd van uw leven, in verdrukkingen en moeite. U gelooft in de Here Jezus, Hij maakt alles nieuw.

Waarom gemeente? Hij is Heer van de engelen. Daarover spreekt de Schrift in Psalm 8 en we lezen daar dat Hij 'een weinig beneden de engelen is gesteld'. Wie kan die woorden beter uitleggen dan de Heilige Geest, Die Zelf immers de Auteur is van deze Psalm? Hij heeft dat gedaan in Hebreeën 2.

De vertalers van psalm 8 hebben ervan gemaakt: "Toch het Gij hem bijna goddelijk gemaakt". En dat moet dan betrekking hebben op de mens, op ons leven: bijna goddelijk!

Die onschriftuurlijke vertaling is ook in onze psalmberijming ingeslopen: "Gij hebt hem bijna goddelijk verheven". Dat wordt ons op de lippen gelegd om te zingen: wij, mensen, zijn bijna goddelijk, zo gemaakt door de HEERE!

Hoe kómen al die vertalers hierbij, alsof er geen oneindige afstand is tussen God en mens, Schepper en schepsel!

Die vertaling heeft op geen enkele wijze rekening gehouden met wat de Heilige Geest Zelf in zijn Woord hierover heeft laten opschrijven.

In Hebreeën 2:7 lezen wij namelijk de uitlegging door de Heilige Geest: "Gij hebt hem voor een korte tijd beneden de engelen gesteld".

De uitdrukking 'een weinig' betekent dus gewoon: 'voor een korte tijd'.

Dus dat Here Jezus Christus, de Zoon des mensen, voor een korte tijd beneden de engelen gesteld was, namelijk gedurende zijn vernedering. Maar Hij is tenslotte met eer en heerlijkheid gekroond en alle dingen zijn aan zijn voeten onderworpen.

Het was inderdaad voor een korte tijd dat Hij, Die de Heer van de engelen is, onder de engelen is gesteld. Beneden de engelen gekomen zodat zelfs in Gethsemane een engel moet komen om Hem te ondersteunen, Hem Die de Heer van de engelen is. Zodat Zijn glorie niet is te zien, zodat Jesaja moet zeggen: Hij is gekomen en Hij was veracht, de onwaardigste onder de mensen een man van smarten en verzocht in krankheid en wij hebben Hem geacht.

Zo wàs de Here Jezus. Maar op de paasdag blijkt het dat Hij wéér is de Heer van de engelen en dat Hij daarom, Hij die korte tijd beneden de engelen was, nu alle macht heeft ontvangen in hemel en op aarde.

Wat dat voor u betekent, gemeente? Dat betekent dat de Here Jezus dat als mens heeft gekregen. Want psalm 8 is een psalm die gaat over de mens. Wat is de mens dat u zijner gedenkt? De zoon des mensen dat u naar hem omziet? Die zwakke mens, die broze mens, hoe kan die in de schepping van God zo'n grote plaats hebben gekregen? Het gaat in psalm 8 over de mens. En als we horen dat de Here Jezus over de engelen mag gebieden, dan doet Hij dat als middelaar Gods en der mensen. En dat betekent, broeders en zusters, alle dingen zijn aan Zijn voeten onderworpen. Dat is het begin ervan dat wij koningen mogen zijn met Hem en na dit leven over alles mogen regeren. Dus het begin hiervan is dat Hij zijn engelen uitzendt om u te dienen. Als u maar de Schrift gelooft. Als u maar gelooft dat de Here Jezus Christus uit de doden moest opstaan. Het kon niet anders. De dood kon Hem niet houden.

2. Tot dat geloof, en dat mogen we in de tweede plaats zien, heeft de Here Jezus Christus zijn discipelen gebracht als het Hoofd van de zijnen. En daarin openbaart Hij zijn heerlijkheid.

Wat is zijn grootste heerlijkheid, gemeente? Zijn grootste heerlijkheid op die eerste dag is deze dat er 's avonds een groep mensen bij elkaar is. Dat zijn zijn discipelen. En de Emmaüsgangers komen er bij. En die roepen het: we hebben Hem gezien! Hij is waarlijk opgestaan! En ze worden begroet met het woord van de discipelen: de Here is waarlijk opgestaan en Petrus heeft Hem al ontmoet! En ze hebben geloofd, de discipelen. De Here Jezus kan bij zijn discipelen komen en de Here kan aan zijn discipelen vrede opleggen.

Dat is de glorie van de Here Jezus Christus, gemeente. Zo moest de Here Christus eindigen, zijn leven. Er was niemand die in Hem geloofde. Zijn discipelen hebben allemaal aanstoot aan Hem genomen. Dat betekent: zij wilden niet langer op die wijze met hun Meester verder. Het was voor hen wel het einde. Ze zijn niet maar gevlucht uit angst. Nee, zij lieten de Here Jezus in de steek, omdat zij Christus niet wilden op die manier, zó'n koninkrijk. Ze

hadden hun verwachtingen van een koninkrijk hier op de wereld. Dat je met de handen kan tasten, waar je wat mee doen kan. En niet een koninkrijk waarin je een kruis moet opnemen en jezelf moet laten smaden zonder iets terug te doen.

Zo moest de Here eindigen. Hij het Lam dat de zonde der wereld wegneemt. Hij de Koning der joden en de Koning van de wereld, Die voor Pilatus van de waarheid getuigenis heeft gegeven, moest horen de leugen die over Hem werd geroepen, de laster die over Hem door de lucht klonk. Hij moest het horen: wij willen niet dat Hij Koning over ons is. Verworpen door de zijnen. Hij heeft dan geen gemeente, er komt geen lied tot eer van Hem. Er is geen erediens tot eer van Hem. Ja, ze hebben wel eerst geroepen: Hosanna, de Zoon van David. Maar dat was ook nog verkeerd. Want ze verwachtten de koning die hen verlossen zou van het gedreigde kwaad van de Romeinen. Ze wilden niet verlost worden van hun zonden.

Zoals u weet, gemeente, is dat nog altijd zo. De wereld wil wel een nieuw koninkrijk ontvangen, dat mag ook nog wel een christelijk koninkrijk zijn, maar niet een koninkrijk dat bestaat in vrede en gerechtigheid alleen door het dienen van de HEERE. In het verlost zijn van de zonde.

Dat was dus het einde van de Here Jezus. Maar dan is op die eerste paasdag zijn heerlijkheid dat Hij het Hoofd van de engelen is, dat is zijn glorie. Maar dat Hij het Hoofd van de zijnen is, is een nog grotere glorie. Dat engelen bij het kerstfeest gezongen hebben: Ere zij God in de hoogste hemelen en vrede op aarde voor de mensen van het welbehagen. Grote scharen van engelen. Dat was de glorie van de gekomen Vredevorst. Maar de engelen kijken terug. Met Pasen zingen er geen engelen meer. Dan moet Gods volk komen. Straks met Pinksteren horen we van de engelen helemaal niet meer. Dan komt inderdaad de glorie van God, want dan spreken ze allemaal over de grote daden van de Here. Dan verkondigen mensen de glorie van God. Johannes, de discipelen gingen die morgen weer weg van het graf. Zij hebben het aan de anderen verteld en Petrus heeft de Here Jezus ontmoet. En zij hebben geloofd. Vóórdat zij de Here Jezus gezien hadden hebben ze geloofd, het woord van Christus.

Hoe dat zo kon? Broeders en zusters, dat was een wonder van God. Het was niet zo dat dat maar voor de hand lag. Het was niet zo dat je dat leest en dan denkt: ja natuurlijk geloofden zij toen. Nee, het had net zo goed kunnen zijn dat ze allemaal Thomasfiguren waren geweest. En dat ze allemaal gezegd hadden: zotteklap van die vrouwen, dat bestaat niet, wij moeten het eerst maar eens zelf zien. Zij geloofden zonder Christus nog gezien te hebben. Dat is het werk van de Here Christus zelf.

Gemeente, aan de ene kant mogen we zeggen: dat is het loon dat de Here Jezus Christus ontvangt. Dat is zijn loon. Weet u dat onze Heiland daarvoor gebeden heeft? In Johannes 17 leest u het hogepriesterlijk gebed. Daar spreekt de Here Jezus Christus telkens over 'degenen die Gij Mij gegeven hebt'. Die uitdrukking komt telkens weer terug. Die U Mij gegeven hebt, zegt Hij tegen de vader. De Here Jezus heeft de zijnen gekregen. Ja, niet zomaar gekrégen, Hij heeft hen gekocht, belijden we met zondag 1. Gekocht voor de prijs van zijn kostbaar bloed. Iets wat je gekocht hebt, daar heb je recht op. Je hebt er voor betaald. Dat is je eigendom geworden. Dat zal niemand je meer kunnen afnemen. Gemeente, de Here Jezus Christus heeft op Golgotha betaald voor al de zijnen en ze zijn nu zijn eigendom, ze zijn van Hem. Die discipelen, die ongelovige Thomas en Petrus met wie nog apart gesproken moest worden. En Johannes die wel geloofde en die zo steunpilaar van de gemeente mocht worden. En Paulus die nog van plan is de gemeente Gods te gaan vervolgen. En al die mensen die we kennen en die we niet kennen van alle eeuwen – zij zijn het eigendom van Christus geworden zijn door zijn bloed. Het is zijn loon dat Petrus en Johannes bij het graf komen en geloofden, toen zij alleen nog maar de tekenen van Christus zien.

Het is zijn glorie dat 's avonds zijn gemeente bijeen is. Dat die gemeente groeit dat er op de Pinksterdag al zovelen zijn, in een paar dagen tijd, die tot de gemeente komen. Dat de kerk de wereld in gaat, dat overal de zonden worden overwonnen en de gemeente van Christus wordt geïnstitueerd.

Het is de glorie van Christus, het is zijn loon, dat vandaag aan de dag nog steeds datzelfde evangelie gepredikt wordt. Christus is het Hoofd van de zijnen en Hij heeft zijn heerlijkheid geopenbaard door zijn discipelen tot het geloof te brengen. Hij moest het Zelf doen, met ze bezig zijn. De dagen na zijn opstanding, die veertig dagen vóór zijn hemelvaart heeft de Here daaraan besteed. Door dan die, dan die op te zoeken en Zich te vertonen en met hen te spreken en van stap tot stap hen te brengen tot het geloof. De Here Jezus moest dat doen. Gemeente, Hij doet dat nog steeds, uw Heiland. Het is en blijft zijn heerlijkheid dat Hij de zijnen tot het geloof brengt. Hij mag het doen, ze zijn Hem gegeven. Hij doet het dan ook. Want daartoe is de Here Jezus Christus ten hemel gevaren, opdat Hij van daaruit door zijn Heilige Geest in ons werkt. En vanuit de hemel in ons, de zijnen, zijn hemelse gaven uitgiet. Ziet u gemeente, het wonder van het werken van de Here Jezus? Dat zien we zo prachtig in hoe het hier gegaan is bij Petrus en Johannes. Ze hebben geloofd zonder dat zij de Here Jezus al ontmoet hadden. En alleen maar die tekenen van die windsels in het graf en de zweetdoek opgerold, terzijde op een andere plaats. Die zijn al genoeg dat ze geloven. Want toen ging de Schrift in hen spreken en herinnerden zij zich hun alles wat Christus hen gezegd had. Ze kwamen niet zelf tot het geloof, maar ze werden tot het geloof gebracht. Gemeente, daar ziet u nu het werk van de opgestane Christus. Daar ziet u wat de Here Christus Zelf in dit leven doet en wat Hij ontvangt.

Daar ziet u ook ten diepste de vervulling van Gods verbond. Zo immers is de HEERE met zijn volk begonnen. Dat is het verbond dat Hij met zijn volk heeft gesloten dat dat voor Hem een volk zal zijn dat de HEERE van harte met blijdschap dient. Wij gaan de HEERE met blijdschap dienen, Hem liefhebben met heel ons hart en verstand en met alle krachten. Wij zullen zelf ons bekeren, wij zullen zelf geloven, maar dat kan alleen omdat God ons bekeert, omdat God ons door Christus tot het geloof brengt. Dat is de twee-eenheid van het verbond. De Here Jezus brengt tot geloof en wij kómen tot geloof. De Here Jezus bekeert ons en wij bekeren ons. God is het Die in u werkt, beide het willen en het werken naar zijn welbehagen. De Here Jezus Christus krijgt zijn loon. Niet op deze wijze, alsof mensen die Hem toebehoren en nu zijn eigendom mogen zijn vanzelf dan ook voortaan in zijn wegen wandelen – Hij zal ze wel sturen. Zo doet de Here Jezus het niet. Zij moeten zèlf geloven en de Schriften kennen, dat Hij uit de doden moest opstaan. Want Hij wil, broeders en zusters, dat u Hem met blijdschap dient. Dat is zijn glorie.

Geloven is nu: de Here Jezus niet zien en Hem toch dienen. Doen wat Hij zegt. Vast blijven houden tegen alle schijn in dat Hij de Here is van hemel en aarde en dat Hij alles regeert. Ook in het politieke en sociale leven en in je gezin en in je zakendoen. Hij regeert alles en we luisteren naar Hem en we volgen Hem. Want we geloven het.

Dat is, broeders en zusters, ook de ernst van deze zaak. Daarvan schrijft Petrus dan ook later hoe verschrikkelijk het is als je de Here Die je gekocht heeft verloochent. Hij heeft u gekocht, het is zijn loon dat zijn gemeente er is.

Nu de Here is opgestaan, nu jaagt de dood geen angst meer aan. Niet alleen de dood als het sterven, maar ook de dood als de macht van de zonde. De dood als de vijandschap die je in de wereld ontmoet. Want we mogen Hem kennen in de kracht van Zijn opstanding. En u mag, gemeente, Hem loven. En de engelen, Hij is immers de Heer van de engelen, worden uitgezonden tot dienst van degenen die de zaligheid beërven zullen. En Hij schaamt Zich niet voor ons. Er is alle reden voor Hem om Zich voor ons te schamen. Maar toch schaamt Hij Zich niet om ons zijn broeders te noemen. Want Hij werkt in u, gemeente, we mogen Hem verwachten. We mogen met Hem leven. Hij voleindigt wat zijn hand is begonnen. En dat is dat de Heer van de engelen alles nieuw zal maken. Het hoofd van de Zijnen blijft u, gemeente, bewaren bij het geloof.

Wij verwachten Hem, onze Here Jezus Christus, Die opgestaan is uit de doden en die wederkomt om te oordelen de levenden en de doden. Wij verwachten Hem die de dood heeft overwonnen. Want het leven is begonnen en zal voleindigd worden.

Amen.